

Impressie

De Voorschotense freggelgrot van minimaal € 12 miljoen

Afdelingsblad
van GroenLinks
Voorschoten

Eénendertigste jaargang nummer 1, maart 2025

Colofon

Medewerkers aan deze Impressie: Wim Burggraaff, Astrid Cortel, Michiel van Essen, Steef Harlaar, Peter Keet, Marijke Kleijweg, Fons Lemmens, Marjan Osendarp, Paulien van Yperen.

Ontwerp omslag: Steef Harlaar. Papiersoort: Black label Zero A4 80gram, TCF and FSC certified mix

De auteurs schrijven op persoonlijke titel, en vertolken niet noodzakelijkerwijs de opvattingen van GroenLinks Voorschoten.

Redactieadres: Michiel van Essen, Donklaan 27, 2254 AA Voorschoten, tel: 06 16804118. E-mail: michiel@glvs.nl

Bestuur Gr-Li Voorschoten: Voorzitter: Marijke Kleijweg, Secretaris: Paulien van Yperen, Penningmeester: Bart Verschoor, lid: Fons Lemmens, lid: Astrid Cortel.

Raadsleden: Albert Deuzeman, fractievoorzitter, Conny van der Krogt, Paul 't Lam en Corine Iliç.

Burgercommissieleden: Marja Nell en Hans de Bakker

Steunfractie: Yousef Alsarkhi

Commissieleden: - Burger en Bestuur: Albert Deuzeman en Hans de Bakker

- Mens en Samenleving: Paul 't Lam en Marja Nell

- Wonen, Ruimte, Groen: Conny van der Krogt en Corine Iliç

- Algemene Regionale Zaken: Albert Deuzeman

Uiterste inleverdatum voor kopij voor de Impressie in Times New Roman 14:

20-6-2025

Mensen die geen lid zijn van GroenLinks kunnen zich voor € 5 per jaar abonneren op een 'papieren' versie van deze Nieuwsbrief. De digitale versie is gratis. Aanmelden via het redactieadres

Inhoud

Colofon	1
Inhoud	2
Voorwoord	3
Fractienieuws maart 2025	4
Samenwerking GroenLinks - Partij van de Arbeid aflevering 4.	8
Steef's Blok-Ei	10
Wees erBij op 12 april.....	12
Noem het geen Duitsers.....	15
Slechte kleding, kwalijke zaak	19
Twee overwegingen	23
GroenLinks Voorschoten: van WhatsApp naar Signal.....	24
Wim Burggraaff	26
De wegwerpmaatschappij.....	27
Agenda voor leden.....	34

Voorwoord

Auteur: Michiel van Essen

Bij deze: de eerste Impressie van 2025, de eenendertigste jaargang.

Zoals we meestal doen, starten we ook deze keer met het nieuws uit de GroenLinks fractie. De meest actuele informatie van zaken die er in de Raad gebeuren. Intern wordt er doorgewerkt aan de samenwerking met de PvdA, Marijke doet er verslag van. Steef heeft een zeer humoristisch lokaal gekleurd “Ei”, en fijn dat de weer actieve werkgroep “Groen” onder andere aankondigt wat ze organiseren(Wees erBij). Peter schrijft over het nauwkeurig benoemen van fascisme: “noem het geen Duitsers”, stevige maar zeer terechte kost in tijden waarin vooral tegenstellingen tussen bevolkingsgroepen gecreëerd worden..

Onze wegwerpmaatschappij was een stevig onderwerp in de redactievergadering: Astrid en Fons schrijven over kleding en de wegwerpmaatschappij. (uit een rapport van de Raad voor de Leefomgeving en infrastructuur) Wim Burggraaff sluit er naadloos bij aan met zijn tekening. Er zijn ook mededelingen van het Bestuur over het gebruik van Signal i.p.v. Whatsapp en tot slot de agenda.

Veel leesplezier, tot begin juli,

Namens de redactie, Michiel van Essen.

Fractienieuws maart 2025

Auteur: de fractie

Woonwagenlocatie

De gemeenteraad heeft in 2023 de locatie Langs de Korte Vliet aangewezen als woonwagenlocatie voor twee huurwoonwagens. In 2024 is vastgesteld, dat de gemeente verplicht is vier standplaatsen voor woonwagens te realiseren. In de raad van 30 januari werd het voorstel besproken om de aangewezen woonwagenlocatie uit te breiden naar vier standplaatsen.

Er was van diverse fracties veel kritiek op de geschiedenis van dit dossier. De fractieleider van de PvdA, Arnold Posthuma, verwoordde het als volgt: "Wat een dossier, wat een soap, alles wat mis kon gaan is ook misgegaan". Ook Groen Linkswoordvoerder Corine had de nodige aanmerkingen. Zij wees erop, dat iedereen steeds, en ook nu weer, voor het blok werd gezet: er is geen andere keus, we moeten door, er staan grote belangen op het spel. De ontwikkelaar draagt een relatief gering bedrag bij, constateerde zij,

en dreigt de gemeente aansprakelijk te stellen omdat het allemaal niet opschiet. En de gekozen oplossing gaat ook nog eens ten koste van groen.

Na alle kritiek uit de raad kon de verantwoordelijke wethouder niet veel anders doen dan het boetekleed aantrekken. Hij gaf toe dat het college de complexiteit van het dossier heeft onderschat, dat het niet de aandacht kreeg die het verdiende, dat de informatievoorziening te wensen overliet, de besluitvorming onduidelijk is geweest, en dat het ook met de financiering niet goed is gegaan. Hij bood voor de gang van zaken zijn oprechte excuses aan. Vanaf nu zit hij er bovenop, beloofde hij.

Door de trage en onduidelijke gang van zaken was er geen speelruimte en geen tijd meer over, dus de raad nam het voorstel aan, maar bedong via een amendement, dat de raad geïnformeerd moest worden over de

uitkomst van het overleg met de woningcorporaties, en ook over het definitieve inrichtingsplan en de concrete invulling van de compensatie van het groen en het behoud van boomkroonvolume.

Beleidsplan Sociaal Domein

In de raad van 6 maart werd een beleidsplan besproken voor het Sociaal Domein. Woordvoerder Paul begon met de constatering, dat het vorige beleidsplan een looptijd had tot en met 2021. Kennelijk hebben we drie jaren zonder actueel plan gewerkt in het sociaal domein. Een beleidsplan dat in 2023 is voorgesteld werd toen RAAD breed als onvoldragen beoordeeld. Ook het nu voorliggende plan werd door Paul als vaag beoordeeld. "De meerwaarde van dit plan ten opzichte van het vorige beleid is ons niet duidelijk". Daar komt bij dat voor diverse onderdelen van het sociaal domein beleid is geformuleerd, maar niet voor het jeugdbeleid en de WMO, terwijl dat de deelonderwerpen zijn met de grootste financiële impact, aldus Paul. "Ik denk dat een apart beleidsstuk over jeugdzorg de moeite waard zou zijn, dan is er ook meer ruimte en tijd om concretere plannen te maken dan die nu in dit plan zijn opgenomen. Maar mogelijk is dat ook een deel van de verklaring waarom we dit sociaal domein beleid hebben,

want er is een bezuiniging van € 350.000 ingeboekt".

Paul citeerde ook twee passages uit het plan die hem waren opgevallen: *Sommige taken zijn te groot gezien onze schaalgrootte en bijbehorende ambtelijke capaciteit.* En: *We zijn blij dat we een zelfstandige gemeente zijn. Daar horen ambities bij die haalbaar zijn.* En hij concludeerde dan ook, dat "als dit de ambitie van het college is, dan begrijp ik wel dat de mensen in het sociaal domein in Voorschoten zich bekocht voelen".

Uiteindelijk werd het beleidsplan unaniem goedgekeurd door de raad, ook door de fractie, ondanks de inhoudelijke bezwaren en de voorgestelde bezuiniging.

Huisvesting gemeentehuis

Het huidige gemeentehuis voldoet al lang niet meer aan de eisen die daar tegenwoordig aan gesteld worden. Daarom worden voorbereidingen getroffen voor renovatie en/of nieuwbouw. Inmiddels zijn de voorbereidingen in een volgende fase aanbeland. In de raad van 6 maart werd een voorstel besproken over de keuzes die in deze fase gemaakt moeten worden. Er zaten vijf scenario's (A t/m E) in dat voorstel. Scenario A ging over het huren van een bestaande locatie in het dorp. Omdat geen van de bekeken locaties

aan de eisen voldoet, is dat scenario afgefallen. Scenario B is het bestaande gebouw renoveren, scenario's C t/m E zijn nieuwbouwvarianten, waarin ook de bibliotheek wordt meegenomen. Om een beeld te geven van de kostenramingen:

B: € 12,1 miljoen

C: € 14,9 miljoen

D: € 15,7 miljoen

E: € 16,7 miljoen

Wat de discussie in de raad bijzonder maakte was, dat de coalitiepartijen: Voorschoten Lokaal, VVD en CDA een amendement hadden ingediend om te kiezen voor verdere uitwerking van scenario B of C, terwijl het college in het voorstel zijn voorkeur voor scenario E had uitgesproken.

Woordvoerder Albert vond net als iedereen, dat de veroudering van het gemeentehuis aangepakt moet worden, maar tegelijk heeft de gemeente een forse inhaalslag te maken met investeringen in onder meer schoolvoorzieningen, sportvoorzieningen en de gemeentewerf. Er moet ook een belofte aan de bibliotheek worden nagekomen, en de Kruispuntkerk is ook nog niet begroot. Hebben we wel het geld voor die voorzieningen, vroeg Albert zich af. In ieder geval heeft het

college volgens hem niet een visie gepresenteerd waaruit blijkt hoe de gemeente voor de financiering van al die voorzieningen gaat zorgdragen. En nu ligt er dus een amendement van de coalitiepartijen waarin wordt gekozen voor het goedkoopste alternatief, scenario B, dat veel nadelen heeft en ook een slechte oplossing is voor de bibliotheek, die heeft gepleit voor scenario E. Omdat de financiële kaders niet duidelijk zijn, stelde Albert, kunnen we niet een verantwoorde keuze maken.

Albert constateerde ook, dat in het amendement van de coalitiepartijen om allerlei technische informatie wordt gevraagd om met een “scenario B-min” te kunnen komen. De wethouder had in de commissie al laten weten, dat scenario B het absolute minimum is en dat E de keuze van het college is. De coalitiepartijen willen het werk zelf nog eens overdoen, vond Albert. "Onze fractie kan zich niet voorstellen dat het college dit zomaar over zich heen laat komen. Oppositiepartijen mogen toch aannemen dat het college het programma van eisen bewust en weloverwogen heeft vastgesteld? En dat het voor die keuze gaat staan? Een wethouder die accepteert dat gepresenteerde feiten en besluitvorming zo weggezet worden,

heeft wat ons betreft een groot probleem met de geloofwaardigheid".

Albert besloot zijn betoog:

"Uitvoering van dit plan mag het volgend college doen. Het lijkt erop dat die het mag gaan doen met ballast van de besluiteloosheid van deze coalitie. Er is nu niet alleen een risico dat realisatie alsnog onhaalbaar blijkt, maar met dit amendement bestaat ook een risico dat het nieuwe college straks met halfbakken plannen zit. Beide uitkomsten zijn teleurstellend, weinig transparant en ook bepaald niet zuinig. Wat onze fractie betreft besparen we onszelf dit".

Na de beraadslagingen werd de vergadering geschorst. Na de schorsing kwam de woordvoerder van de VVD met een onverwacht ordevoorstel. Het was haar uit de beraadslagingen gebleken, dat het erg ingewikkeld was om nu iets te zeggen over het voorstel rond het gemeentehuis. Zij stelde voor om niet nu een besluit te nemen, maar het voorstel "mee te nemen naar de

Kadernota zodat we een integrale afweging kunnen maken over alle investeringen die we willen doen".

Een meerderheid van de raad stemde in met dit ordevoorstel, zodat het werd aangenomen. Deze gang van zaken viel slecht bij GroenLinks en de PvdA. Deze partijen hebben het college en de coalitie steeds voorgehouden, dat een visie, duidelijke kaders en een degelijke financiering van de noodzakelijke voorzieningen ontbreken. En nu wordt een besluit over het gemeentehuis uitgesteld, omdat het wordt meegenomen in de Kadernota? Dit betekent in ieder geval, dat de bibliotheek en de ambtenaren nu weer langer op duidelijkheid moeten wachten. En of de Kadernota 2026 een samenhangend beeld zal bieden over de financiering van de voorzieningen in het dorp moet nog maar worden afgewacht. De fracties van PvdA en GroenLinks hebben dan ook tegen dit ordevoorstel gestemd.

Samenwerking GroenLinks - Partij van de Arbeid aflevering 4.

**De samenwerking is
verbreed.**

Auteur: Marijke Kleijweg

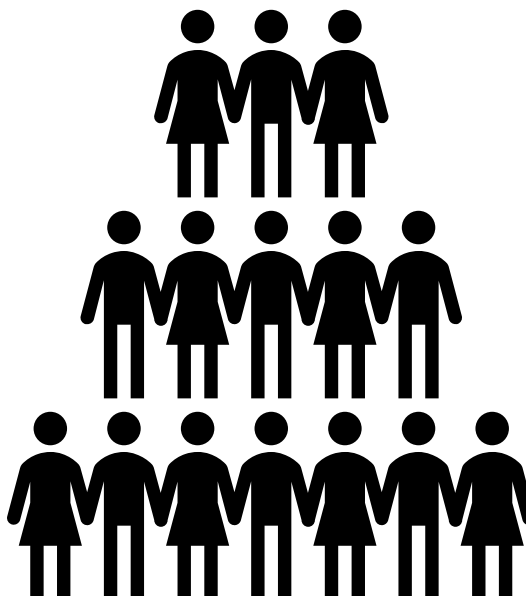
In de vorige Impressie schreef ik:

“En nu staan we voor een nieuwe uitdaging; invulling geven aan de samenwerking en te komen tot een gezamenlijke kandidatenlijst, samen één programma maken en samen één campagneplan maken.”

Wel, die uitdaging zijn we aangegaan en heeft geresulteerd in een nieuwe intensievere vorm van samenwerking.

Het zijn niet meer alleen de stuurgroep Samenwerking en de fractie die gezamenlijk aan tafel zitten.

Er zijn drie verkiezingscommissies ingesteld, te weten de Kandidatencommissie, de Programmacommissie en de Campagnecommissie. Alle drie die commissies bestaan uit leden van GroenLinks en leden van de PvdA.

De kandidatencommissie zoekt kandidaten voor de lijst waarmee we de gemeenteraadsverkiezingen van 2026 ingaan. In het verkiezingsreglement is vastgelegd welke plaatsen op de lijst door een GL kandidaat wordt gevuld en welke plaatsen voor een PvdA kandidaat. Daarbinnen is er hopelijk nog veel te kiezen. De kandidatencommissie doet oproepen, verzoekt mensen zich beschikbaar te stellen en spreekt ook de kandidaten die beschikbaar zijn voor hoge plaatsen..

Uiteindelijk stelt de Algemene Ledenvergadering de kandidatenlijst vast. Afgesproken is dat we dit gescheiden doen (vastgelegd in het verkiezingsreglement), waarbij PvdA stemt over de PvdA kandidaten en GL over de GL kandidaten. We willen dit

gelijktijdig parallel doen, waarna we gezamenlijk afronden met de presentatie van de gehele lijst.

Dat zal in november zijn.

De programmacommissie draagt zorg voor het verkiezingsprogramma. Hierbij wordt goed nagedacht over wat belangrijk is voor Voorschoten en de Voorschotense samenleving. Daarbij wordt input gevraagd van leden, maar ook van andere Voorschotenaren, al dan niet georganiseerd in organisaties.

Ook het verkiezingsprogramma is een voorstel waar uiteindelijk de leden over besluiten.

Streven is om uiterlijk in oktober een gezamenlijke leden vergadering van GL en PvdA te organiseren waarin het verkiezingsprogramma wordt vastgesteld.

De campagnecommissie maakt het plan om GroenLinks-PvdA goed voor het voetlicht te brengen. Deze commissie werkt door tot aan de verkiezingen in maart 2026. Op verschillende momenten zal aandacht besteed worden aan de inhoud en speerpunten van het programma, de kandidaat-raadsleden, de actualiteit en later ook de kandidaat wethouder.

Op dit moment werkt de campagnecommissie aan het plan en de daarbij horende begroting.

Alles staat volgens plan op de rails.

Als u liever de digitale versie van de Impressie ontvangt:

laat het weten aan het redactieadres, dan komt u op de lijst van mensen die hem digitaal(en daarmee in kleur!) ontvangen. Redactieadres: michiel@glvs.nl

Steef's Blok-Ei

Kent u Stef Blok nog? VVD coryfee, Tweede Kamerlid, fractievoorzitter, minister in kabinet Rutte 2 en 3. Nu lid van de Europese rekenkamer.

De Elon Musk van Nederland. Althans in menig 'beleids' uitvoering. Beleidsvernietiger kan ik beter zeggen. Hij is verantwoordelijk voor het transformeren van Volkshuisvesting naar de woningmarkt, met alle ellendige gevolgen van dien, waar we nu onder lijden. "Ik ben de eerste VVD'er die een heel ministerie heeft doen verdwijnen!", zei hij daar trots over. Bij zijn aftreden noemde hij de woningmarkt als draaiende als een zonnetje en het woningmarktbeleid als af. Afgeschaft bedoelde hij natuurlijk. Weggegeven aan gewetenloze projectontwikkelaars, incapabele woningbouwverenigingen en machteloze gemeentebesturen. Anno 10

2025 is er een tekort aan één miljoen woningen, vooral voor de minst draagkrachtigen. Maar daar heeft Blok maling aan.

Hij is pleitbezorger voor een (nog) grotere marktwerking en terugdringing van "overheidsregels, administratieve lasten en bureaucratie" in de non-profit sector zoals woningbouw, zorg, onderwijs en cultuur. In 2004 bezuinigde hij stevig op (gesubsidieerde) cultuur. "CD's met de Brandenburgse Concerten liggen bij het Kruidvat en de existentiële twijfel van Hamlet is ook in de ramsj verkrijgbaar", zei hij daarover. Voor de overige -links elitaire- kunst, hoeft de hardwerkende belastingbetalende Nederlander niet te betalen.

Het schokkends is misschien wel zijn mening over de multiculturele samenleving. Op 10 juli 2018 zei hij

(hij was toen minister van buitenlandse zaken(!), dat hij geen 'multicultureel land kent waar culturen vreedzaam samenleven' en sprak over een genetische blokkade voor het samenleven van verschillende culturen.

" Noem mij een voorbeeld, van een multi-etnische of multiculturele samenleving, waar de oorspronkelijke bevolking nog woont. (....) En waar een vreedzaam samenlevingsverband is. Ik ken hem niet."

" Singapore is inderdaad een klein mini-landje, extreem selectief in z'n migratie. (...) Die laten geen arme migranten toe. Ja, eventueel voor de schoonmaak."

" Dus de partijen in Suriname zijn niet langs etnische lijnen opgedeeld? Een functionerende rechtstaat en democratie? (...) Suriname is een failed state. En dat heeft ernstig te maken met de etnische opdeling."

Volgens diplomatie-deskundige Robert van de Roer, heeft Blok hiermee op een Trumpiaanse manier onzin verkocht. Uiteraard heeft hij daar op Rutiaanse wijze later zijn

excuses voor gemaakt, maar zijn ideeën zijn nu wel duidelijk.

Waarom heb ik het nu over Stef Blok. Welnu, hij heeft Voorschotense roots. Tussen 1977 en 1983 zat hij op het Stedelijk Gymnasium in Leiden (ik zou hem daar gezien en gesproken kunnen hebben...) en rond die tijd heeft hij in Voorschoten gewoond.

En,.... We hebben een straat in Voorschoten, de Bloklaan, die naar hem vernoemd lijkt. Dat kan toch helemaal niet, gezien de meningen die hij heeft (gehad(?)) en het beleid dat hij heeft uitgevoerd.

Oudere GroenLinkers weten wellicht nog dat ik vroeger in de raad, meerdere malen straatnaamgeving heb voorgesteld en gesteund, om Groene, Linkse of gewoon leuke straatnamen te geven.

En dat doe ik nu weer: Ik stel voor en roep de gemeenteraad op, om de Bloklaan te herbenoemen, zodat klip en klaar duidelijk is, dat we geen notoire rechtse hardliner met een straatnaam hebben beloond, maar wel de moeder des Vaderlands: de Dieuwertje Bloklaan.

Wees erBij op 12 april en benut je kansen voor meer biodiversiteit

auteur: Marjan Osendarp (werkgroep Groen)

Ongeveer 80% van alle planten is voor hun voortplanting afhankelijk van bestuivers zoals de bij. Een grote diversiteit aan bestuivers zorgt voor een betere en completere bestuiving van bloemen en dus een biodiverser landschap. Helaas nemen zowel het aantal soorten wilde bij als de populatie honingbijen af. Dit brengt onze voedselvoorziening en onze rijkdom aan plant- en diersoorten in gevaar. Klimaatverandering, gebruik van pesticiden en verlies van habitat zijn de grootste oorzaken van bijensterfte. Daar waar het gebruik van pesticiden en de klimaatverandering vragen om maatregelen op (met name) wereld en Europees niveau, kan de habitat van de bij juist op lokaal niveau worden verbeterd. Dat biedt kansen.

Grootte telt niet altijd

De bijen hebben meer plekken nodig om te leven, te nestelen en voedsel te vinden. Het goede nieuws is dat je met kleine initiatieven al heel veel kunt bereiken. Volgens recent onderzoek van Muzafar Sirohi (*Influence of urban land cover and*

habitat quality on wild bees, 2025) naar hoe bijen reageren op verschillende aspecten van het (stads)landschap, blijkt dat de variëteit aan bloeiende planten en de toegang tot zonlicht, bepalender zijn voor de diversiteit en aantallen bijen dan de grootte van het stuk groen. Met andere woorden: ook gefragmenteerde stedelijke stukjes groen kunnen al een belangrijke bijdrage leveren aan de ondersteuning van de bij. Eenvoudige acties zoals het creëren van bermen met wilde bloemen en het beplanten van boomspiegels, zijn heel waardevol.

Kansen in Voorschoten

De gemeente Voorschoten sloot al in 2013 een convenant met de Bijenstichting. Daarin belooft de gemeente om bij vriendelijk te handelen en actief de leefomstandigheden van bijen te verbeteren. In vijf jaar tijd zou worden overgestapt op onkruidbestrijding op een milieuvriendelijke manier. Vanuit het Actieplan Mee(r) doen voor

bijen uit 2019 wordt ingezet op het vergroten van voedselplekken voor bijen. Zoals door de aanleg van het bijenlint en door op diverse groenlocaties gazon om te vormen naar kruiden- en bloemrijk gras. De gemeente heeft ons vorig jaar tijdens de Maai-mei-niet-fietstocht uitgebreid meegenomen in het bijbehorende maairegime. Een goed begin dus. En er zijn nog voldoende plekken in Voorschoten die kans bieden om nog meer te vergroenen en biodiverser te worden. Die willen wij samen met alle Voorschotenaren in kaart gaan brengen. Daarom wordt er op dit moment gewerkt aan een Groene Kansenkaart voor Voorschoten. Hierover volgt de komende maanden meer!

Zaaien doet zoemen

De Nationale Zaaiday op 22 april a.s. is een goed moment om alvast je eigen kansen te benutten door een stukje tuin, boomspiegel of balkonbak te bezaaien. Vanaf 12 april kun je hiertoe een zakje inheems bloemzaad afhalen bij één van de bijenvoedselbanken. Bijvoorbeeld bij de leden van de werkgroep Groen – Conny, Corine, Ineke, Juliëtte en Marjan –, maar ook bij andere

Voorschotenaren. Een compleet overzicht van alle bijenvoedselbanken vind je hier: <https://voerdebijbij.nl/voedselbanken>.

Bijenexcursie op 12 april

Wij trappen deze zaai-actieperiode af met een bijenexcursie. Imker Frans Valentijn neemt ons per fiets mee langs de bijenkasten. Onderweg maken wij een stop voor een guerrilla-zaaiactie: we zaaien samen een stukje grond in dat wel wat diversere beplanting kan gebruiken. Wij verzamelen op 12 april om 14:30 bij de Natuurspeeltuin (vlak bij de Veurseweg in Voorschoten, achter Van der Valk hotel De Gouden Leeuw) en sluiten om 16:00 af bij de Groene Borrel bij café de Lindenboom. Vooraf aanmelden is handig: vul hiervoor het formulier in op voorschoten.groenlinks.nl

De werkgroep Groen organiseert in 2025 activiteiten rond de vier elementen:

12 april	Lucht	Bijenexcursie
Juni	Aarde	Stekjesmarkt en lancering Groene Kansenkaart
31 augustus	Water	Waterdiertjessafari
Najaar	Vuur	Nog een verrassing!

Einde van de schoonmaakactie op 1 februari

Noem het geen Duitsers.....

auteur: Peter Keet

"Meneer, de onderdrukking was kolossaal. De linkse pers en de vakbonden verboden. Geen politieke partijen meer, alleen de Nationaalsocialistische Duitse Arbeiderspartij. Waar trouwens niks socialistisch aan was. Goed getrainde knokploegen. Enorme propaganda. Een groot deel van mijn kameraden -mannen en vrouwen- is door de fascisten vermoord. Maar we zijn ons blijven verzetten tegen de Nazi's. U kunt zich niet voorstellen hoe moeilijk dat was."

Het was op een 1 mei viering in het Wageningse Volkshuis, begin 80-er jaren van de vorige eeuw. Ik sprak er een Duitse communist die door de organisatoren was uitgenodigd. Zijn woorden maakte veel indruk.

Zo had ik het nog nooit bekeken: het verzet in Nederland was al moeilijk en gevaarlijk, met altijd verraad op de loer. Maar in Nazi-Duitsland was verzet nog veel moeilijker! Ook al omdat een groot deel van de bevolking achter Hitler aanliep. Maar lang niet iedereen. Bij de extra verkiezingen die werden uitgeschreven zes weken na het aantreden van Hitler kreeg hij een voor hem teleurstellende 43,9% van

de stemmen, ondanks grote financiële steun uit de industrie en het inzetten van alle machtsmiddelen van de staat. Anders gezegd: meer dan de helft van de mensen stemden juist *niet* op Hitler.

Verzet tegen de Nazi's was moeilijk en levensgevaarlijk. Maar het was er. Dat ging van een weigering om de Hitlergroet te brengen, het helpen van onderduikers tot het georganiseerd drukken en verspreiden van pamfletten. Of verzet van jongeren die geen zin hadden in de hitler-jugend en gaandeweg politiseerden. Ook een aantal geestelijken verzette zich. Daarnaast was er sabotage, zoals de piloten die hun bommen 'per ongeluk' al boven zee afwierpen in plaats van boven Londen.

Sinds de ontmoeting met die Duitse verzetsstrijder veertig jaar geleden heb ik altijd moeite gehad met de term '*Duitse bezetter*'. Want het waren niet 'de' Duitsers maar Duitse Nazi's en hun fascistische bondgenoten. De terreur in Duitsland zelf was minstens zo heftig als in andere landen.

- De *Nazi's* ontwikkelden een

oorlogseconomie en ontketenden de oorlog;

De *Nazi's* slachtten hun (*Duitse!*) landgenoten af. Het waren de *Nazi's* die zich stortten op Duitse homoseksuelen, andersdenkenden, psychiatrische patiënten, Jehova's, Roma en Sinti en politieke tegenstanders;

- Ongeveer de helft van de 300 duizend communisten werd opgepakt door de Gestapo;
- Het waren de *Nazi's* die van hun Duitse landgenoten eerst Joden maakten om ze vervolgens uit te sluiten, te plunderen, te ontmenselijken, af te voeren en te vermoorden.

Dus: niet *Duitse* bezetting maar bezetting door de *Nazi's*.

Maar er is meer:

De *Nazi's* hadden Nederlandse bondgenoten

Zonder *Nederlandse* bondgenoten in Nederland was de bezetting, het besturen en het leegroven van Nederland veel moeilijker geweest. Zonder medewerking van Nederlandse fascisten was het achterhalen, deporteren en het vermoorden van politieke tegenstanders en meer dan honderdduizend Joodse Nederlanders veel moeilijker geweest.

Door het de *Duitse* bezetting te noemen zien we gemakkelijk hun 'lokale' bondgenoten over het hoofd. Weggepoetst. Duitsers zijn immers Duitsers. Dat is niet hier, dat is over de grens.

Maar fascistische denkbeelden zijn internationaal.

Er zijn dus drie redenen uit de geschiedenis om niet over de *Duitse* bezetting te praten maar over de *Nazi*-bezetting

- De *Nazi's* terroriseerden en vermoordden ook hun Duitse landgenoten,
- ook in Duitsland was er verzet (onder extreem moeilijke omstandigheden) en
- er waren in Nederland volop geestverwanten en sympathisanten

Zo dacht ik er vele jaren over, na die gedenkwaardige ontmoeting op 1 mei in Wageningen veertig jaar geleden. Maar toen waren Wilders, Vance, Meloni, Trump en Weidel er nog niet.

Waakzaamheid is geboden!

Kennis van de ideeën, denkbeelden, methoden van de Nazi's is onmisbaar om actuele gebeurtenissen te interpreteren *en te weten waar je op moet letten*, zoals:

- het teruggrijpen op een groots verleden dat moet worden gerestaureerd (Derde Rijk, MAGA);
- zuivering van het ambtenarenapparaat met massa ontslagen en het benoemen van vertrouwelingen op sleutelposities;
- macht gebruiken om snel nog meer macht te krijgen. Het tempo van Hitler was adembenemend: op 30 januari 1933 werd hij benoemd als kanselier. Binnen een week (4 februari 1933) lag er een "nooddecreet van de Reichspresident voor de bescherming van het Duitse volk" waarmee de verkiezingscampagne van linkse partijen tot stilstand werd gebracht door persactiviteiten en openbare bijeenkomsten te

verbieden;

- rechters verdacht maken en ontslaan;
- beloftes om het lot van arme mensen te verbeteren;
- vreemdelingenhaat en -in het geval van de Nazi's- extreem racisme;
- zich beroepen op de stem van het volk (waarbij ze eerst zelf dat volk hebben opgehitst);
- mannen moeten de kost verdienen (en vechten), vrouwen moeten zorgen (en kinderen krijgen);
- inzet nieuwe massamedia, waarvoor onder de Nazi's zelfs speciaal een goedkope 'Volksradio' werd ontwikkeld waarop alleen Duitse zenders te horen waren. (Goebbels: "Der Rundfunk gehört uns!", 25 maart 1933);
- De conservatieve burgerlijke partijen hielpen Hitler aan de macht. Ze dachten Hitler wel te kunnen temmen en naar hun hand te zetten. Dat ging dus heel anders, ze stonden zelf binnen zeven weken aan de kant: op 23 maart 1933 werd de *machtigingswet* aangenomen die alle macht bij Hitler legde en het parlement (Reichstag) buitenspel zette ("Wet tot voorziening in de nood van volk en staat").

Kortom: het begrip 'Duitse bezetter' verhult de fascistische grondslag ervan, terwijl het juist zo nodig is die grondslag te kennen *en te herkennen*: de fascistische methoden om de macht te grijpen, de democratie om zeep te helpen en de rechtsstaat af te breken.

Noem het dus geen Duitsers, maar noem het Nazi's.

Noem het monster bij zijn naam

Slechte kleding, kwalijke zaak

Auteur: Astrid Cortel

Heeft u dat ook? Dat u zich afvraagt of kleding in de afgelopen jaren steeds slechter is geworden. Dat u merkt dat kledingstukken steeds flodderiger, éénvormiger en slechter afgewerkt zijn. Laat ik kort zijn: dat klopt. En er is meer: veel kledingmerken in het zeg brede middensegment zijn geleidelijk aan verdwenen. Alle reden om eens uit te zoeken wat er nou is gebeurd in de mode-industrie, waarom het zo is gegaan en wat de gevolgen zijn.

Even terugspoelen

Tot aan grofweg de jaren tachtig was het ontwerpen van kleding een intensief en langdurig proces. Tweemaal per jaar presenteerden modeontwerpers een nieuwe collectie. Zij hadden maanden de tijd om een nieuwe collectie te creëren, stoffen uit te zoeken, maten en verhoudingen te bepalen. Alles werd gedaan om perfecte ontwerpen te maken. Er was altijd onzekerheid of de ontwerpen in de smaak zouden vallen, maar het proces was zorgvuldig en doordacht. Het kopen van kleding was een investering. Kleding was ontworpen om langdurig te worden gedragen.

Daar hing dan ook een stevig prijskaartje aan.

En toen kwam Zara

In de jaren '80 verscheen Zara op het toneel, nu één van de meest iconische modeketens. Zara introduceerde een volledig nieuwe manier van werken die met gebruik van nieuwe technologie, de snelheid en schaal van het ontwerpproces volledig veranderde. In plaats van maandenlang aan een nieuwe collectie te werken werd een nieuw idee binnen 15 dagen omgezet in kleding die direct in de winkel verkrijgbaar was. Die kleding was gemaakt door robots die 'halffabricaten' produceren, die eenvoudig kunnen worden aangepast. In eerste instantie wordt geproduceerd in kleine oplagen. De productie werd vervolgens (in model en aantallen) aangepast aan de afname. Op die manier werden de financiële risico's enorm beperkt. Fast-Fashion was geboren. De New York Times muntte de term in 1989. In de jaren daarna volgden o.a. H&M en Forever 21 in het voetspoor van Zara.

We gingen ook steeds meer kopen
De nieuwe productiemethoden maakten het mogelijk om veel goedkoper te produceren. Dat feit en de groeiende welvaart maakten dat we steeds meer kleding gingen kopen voor steeds minder geld 'Designersmode' werd betaalbaar voor iedereen. Ter illustratie: In de VS kopen mensen tegenwoordig gemiddeld vijf keer zoveel kleding als in de jaren tachtig, maar ze betalen daarvoor nu de helft van het bedrag dat ze in de tachtiger jaren besteedden. Ze kopen zoveel kleding 'omdat het kan' maar ook omdat kleding tegenwoordig veel sneller is versleten.

En toen was daar Nafta
Een belangrijke gebeurtenis die de snelle groei van fast-fashion aanjoeg was de NAFTA-overeenkomst in 1994. Deze handelsdeal maakte het mogelijk voor bedrijven om kleding

in landen zoals Mexico en China te produceren, waar arbeid goedkoop was en de productie minder werd belemmerd door arbeidswetten en milieuregels. En vervolgens lieten de landen in de WTO het Multi Vezel Akkoord aflopen. Deze regeling beperkte de productie in sommige van deze landen. Toen was het hek helemaal van de dam en waren er geen obstakels over om de kledingproductie volledig te verplaatsen naar de goedkoopste productielocaties, waar weinig tot geen bescherming is voor werknemers en er nauwelijks aandacht is voor het milieu.

De crises van 2008 en de rol van private equity fondsen
Het bleek nog erger te kunnen. De economische crises van 2008 zorgde ervoor dat ook de middenklasse minder te besteden had en op zoek ging naar mogelijkheden om te besparen. De producenten speelden hierop in door producten goedkoper te maken, door steeds meer synthetische materialen toe te voegen, zo min mogelijk natuurlijke materialen te gebruiken zoals katoen en wol en door te bezuinigen op details als ritsen, knopen, en zakken. Ook werd steeds meer stretch toegepast zodat de kleding meer mensen paste en er minder werd geretourneerd.

Ondanks deze bezuinigingen was het voor de detailhandel steeds moeilijker om het hoofd boven water te houden. Die situatie leidde ertoe dat private equity fondsen het roer overnamen en via financiële constructies de winkels opzadelden met hoge schulden waardoor deze failliet gingen en er steeds minder midden-merken overbleven.

Internet en social media

Al deze ontwikkelingen werden ook nog eens versterkt door Internet en Social Media. Een ‘match made in heaven’. Het Internet maakte het mogelijk dat we steeds makkelijker gingen bestellen en influencers lieten ons en met name jongeren via ‘social media’ weten dat we toch echt iedere dag in iets nieuws moesten verschijnen.

De ‘echte’ prijs die we hiervoor betalen

Onze relatie met kleding is volledig veranderd. We zorgen niet meer voor onze kleding waar we vroeger van hielden, we ‘consumeren’ onze kleding. De grote verliezers van deze ontwikkelingen zijn de werknemers die werken onder slechte, soms onveilige arbeidsomstandigheden en onze planeet. Onderzoek van Public Eye een Zwitserse

mensenrechtenorganisatie wijst uit dat 20 tot 30% van in de VS gekochte kleding katoendeeltjes bevat afkomstig van plantages waar dwangarbeid de norm is. Het dumpen van niet gekochte, gedumpte kleding neemt krankzinnige proporties aan. Intussen zijn dumpplaatsen vanuit de ruimte te zien, zoals in de Atacama woestijn in Chili.

Kunnen we hier iets aan doen?

Dat is geen eenvoudige opgave. Maar de volgende stappen zouden kunnen bijdragen:

1. Bewustwording bij consumenten. Zij kunnen kiezen voor meer duurzame ethische geproduceerde kleding. Educatie kan daaraan bijdragen.
2. Verantwoordelijk bedrijfsbeheer. Merken (en hun aandeelhouders) kunnen zich meer inzetten voor ethisch en duurzaam ondernemerschap, door niet alleen te kijken naar de kosten, maar ook de sociale-kant van hun productie en de kosten voor het milieu.
3. Verdergaande wet- en regelgeving m.b.t.

arbeidsomstandigheden en milieubescherming.

4. Innovatie in materialen en productieprocessen.
5. Transparantie en certificering (zoals Fair Trade)

6. Samenwerking in de industrie op duurzamere praktijken te bevorderen.

Dumpingen in de Atacama woestijn

Twee overwegingen

Overpeinzing: als Extinction Rebellion een paar uur een gewone weg (de A12 is in Den Haag nog geen snelweg) bezet, spuwt Rechts-Nederland vuur en vlam.

Als voor de NAVO-top in Den Haag een doorgaande route door Den Haag, maar liefst vier maanden volledig wordt afgesloten, blijft het oorverdovend stil.

Overdenking: als Adolf Trump Groenland (onderdeel van NAVO-lid Denemarken) binnenvalt, treedt dan artikel 5 van het NAVO-verdrag in werking?

Hans de Bakker, benoemd als commissielid

GroenLinks Voorschoten: van WhatsApp naar Signal

Auteur: Paulien van Yperen

In januari heeft Mark Zuckerberg zich, net als Jeff Bezos en Elon Musk, aangesloten bij het Trump-kamp. Voor veel mensen een reden om zich te bezinnen op het gebruik van social media als Instagram, Facebook en WhatsApp.

Bestuur en fractie zijn begin februari overgestapt naar Signal, en in de ALV van 1 maart is afgesproken dat we als GroenLinks Voorschoten zullen overstappen.

Dit is bekend gemaakt in een mail (8 februari) aan de leden, en inmiddels hebben veel leden zich al aangemeld voor de **GLVS-groep** (informatie van bestuur en fractie) en/of voor **GLVS-Ledenforum** (waarin iedereen berichten kan plaatsen en reageren). Tot 1 april gebruiken we WhatsApp en Signal beide, om iedereen de tijd te geven om lid van een of beide groepen te worden.

Bestuur en fractie willen graag alle leden op de hoogte houden, niet alleen via de mail, maar ook met berichten in de Signal-groepen. Dat gaat immers veel sneller.

We hebben daarom besloten alle leden lid te maken van de groep **GLVS** en zullen vóór 1 april de leden die zich nog niet aangemeld

hebben, toevoegen.

Wil je absoluut geen lid worden van de groep GLVS (informatie van bestuur en fractie), dan kun je de groep verlaten op de gebruikelijke manier.

Jammer genoeg hebben niet alle leden van onze afdeling bij het lid worden van GroenLinks hun mobiele nummer ingevuld. Dat kan een goede reden hebben, maar we kunnen je dan geen lid maken van de GLVS-groep, waardoor je af en toe informatie kan missen.

Je kunt in dat geval een mail sturen naar secretaris@glvs.nl met je naam en telefoonnummer. Dan kunnen we je uitnodigen voor de groep, zonder dat je telefoonnummer bij de landelijke administratie bekend is.

En krijg je nooit mails van ons? Dan hebben we misschien geen goed mailadres van je, of heb je niet aangegeven lokale mails te willen ontvangen. Dan kun je inloggen bij: mijn.groenlinks.nl en daar je gegevens aanpassen.

Voor wie het misschien lastig vindt allemaal, bieden we hulp aan bij installeren en indien nodig leggen we Signal (dat vrijwel hetzelfde

werkt als WhatsApp) uit.
Aarzel niet om in dat geval een mail te sturen naar secretaris@glvs.nl .
We nemen dan contact op voor een afspraak.

Om Signal te installeren kun je dit webadres gebruiken:

<https://signal.org/install>

Namens het bestuur van GroenLinks Voorschoten.

De ledenvergadering van 1 maart jl.

De wegwerpmaatschappij

Auteur: Fons Lemmens

Ik lees nog wel eens rapporten van de planbureaus of adviesraden van de regering. Met elkaar produceren die organisaties een enorme hoeveelheid kennis, die gratis op het internet wordt gezet. Nou ja, niet helemaal gratis, want die organisaties worden betaald van uw en mijn belastinggeld, maar ze onderzoeken van alles en als burger kun je vrijelijk over de onderzoeksresultaten beschikken. Zelf ben ik het meest geïnteresseerd in het onderwerp duurzaamheid. Dat gaat voor mij vooral over de vraag: hoe gaan wij om met de natuur en de hulpbronnen die de aarde ons te bieden heeft, en kunnen we dat verbeteren, want onze omgangsvormen laten veel te wensen over.

Dat werd mij nog weer eens duidelijk uit een stevig rapport, dat de *Raad voor de leefomgeving en infrastructuur (Rli)* alweer ruim een jaar geleden publiceerde, getiteld "Weg van de wegwerpmaatschappij". De Rli is het strategische adviescollege voor regering en parlement op het brede domein van duurzame ontwikkeling van de leefomgeving en infrastructuur. De raad wil met haar

adviezen bijdragen aan het politieke en maatschappelijke debat en aan de kwaliteit van de besluitvorming. Dat rapport spreekt mij aan vanwege de niet mis te verstane bewoordingen die gebruikt worden om de stand van onze wegwerpeconomie te schetsen en om de noodzaak te benadrukken dat we het roer moeten omgooien.

De economie

We leven in Nederland, net als in veel andere landen, in een weggooimaatschappij: het verschijnsel, dat in de huidige samenleving steeds meer goederen worden geproduceerd die kortstondig worden gebruikt en vervolgens worden weggegooid. Deze praktijk is een uitvloeisel van hoe onze economie functioneert. De nadruk ligt op het verkopen van zoveel mogelijk goederen tegen een zo laag mogelijke prijs. Die goederen worden dus niet ontworpen om lang mee te gaan. Dit economische systeem, dat gepaard gaat met een hoog grondstoffengebruik, is uitgegroeid tot een wereldwijde praktijk met verstrekende ecologische en sociale gevolgen. In ons land worden tegenwoordig per hoofd van de

bevolking meer producten aangeschaft dan ooit. Eén van de oorzaken is de verhouding tussen de prijs van producten en de koopkracht van consumenten. Het rapport noemt als voorbeeld het kopen van een tv. Begin jaren 60 was een modaal inkomen (omgerekend) zo'n €150 en kostte een tv meer dan €500. In 2022 bedroeg een modaal inkomen bruto ruim €3000 en was een "smart" tv al verkrijgbaar voor minder dan €500. Bij veel andere consumptiegoederen zag je dezelfde ontwikkeling. Tegelijk echter is ook de levensduur van producten afgenomen als gevolg van mindere kwaliteit. Ook zijn veel producten trendgevoelig geworden, waardoor ze sneller worden afgedankt.

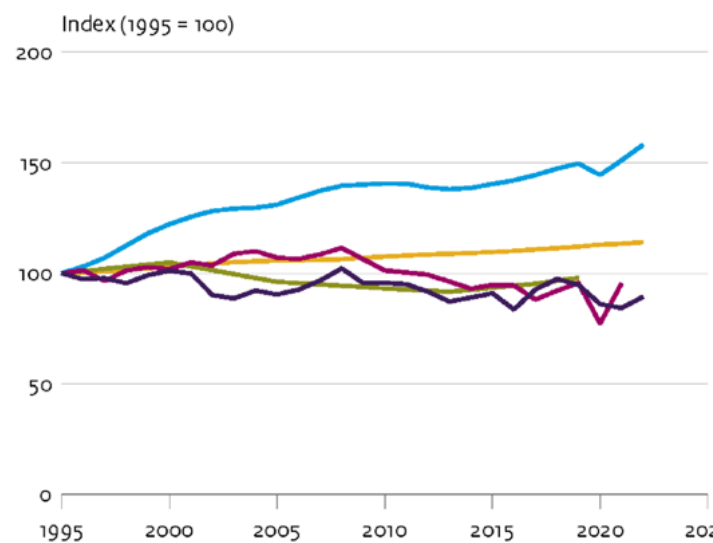
Negatieve effecten

De wegwerpmaatschappij heeft nogal wat negatieve effecten. Het energieverbruik, en daarmee de CO₂-uitstoot, tijdens fabricage en transport van producten is groot. Grondstoffenwinning veroorzaakt verontreiniging van lucht, bodem en water. De katoenteelt is hiervan zo ongeveer het ergste voorbeeld. In lagelonenlanden, waar de meeste consumptiegoederen worden geproduceerd, heersen vaak slechte arbeidsomstandigheden. Afgedankte producten worden veelal verscheept

naar - opnieuw - lagelonenlanden voor hergebruik of afvalverwerking, wat de nodige milieuproblemen en gezondheidsrisico's oplevert. En natuurlijke hulpbronnen raken steeds meer uitgeput.

Dat de consumptie de afgelopen decennia is toegenomen is goed te zien in figuur 1. Tegelijk is de druk op het milieu relatief afgenomen door efficiënter produceren en energiezuiniger elektrische apparaten.

Figuur 1: Milieudruk Nederlandse consumptie

Bron: CLO, 2023a

Niettemin is de milieudruk als gevolg van de consumptie veel te hoog. In 2024 viel Earth Overshoot

Day, de dag waarop de mensheid de natuurlijke hulpbronnen die voor dat

jaar beschikbaar zijn heeft opgebruikt, op 1 augustus. Dit is een gemiddelde voor de hele wereld. Per land bestaan er grote verschillen. De Nederlandse bevolking had in 2024 deze dag al bereikt op 1 april. Vanaf die datum heeft Nederland de voor 2024 beschikbare bio capaciteit per inwoner al verbruikt; voor de rest van het jaar teren we in Nederland dus in op de reserves van de aarde. Op langere termijn is dit natuurlijk onhoudbaar.

Hoe werkt het

Volgens de Rli ontbreekt het in Nederland aan beleidsaandacht voor de afbouw van niet-duurzame economische praktijken en het tegengaan van de wegwerptrend in de maatschappij. Het is van belang dat dit gaat veranderen, want het overheidsstreven naar een duurzame en circulaire economie blijft een illusie, zolang het verkopen van zoveel mogelijk goederen voor een zo laag mogelijke prijs het belangrijkste verdienmodel is in onze economie.

De raad onderkent vier mechanismen die de wegwerptrend in stand houden en versterken. (1)

Producenten van niet-duurzame artikelen kiezen ervoor om de kosten van negatieve effecten op milieu,

klimaat, biodiversiteit en arbeidsomstandigheden, die optreden bij de productie en de afvalverwerking, niet te verdisconteren in de productprijs. (2) Er wordt met slecht materiaal geproduceerd, zodat producten eerder aan vervanging toe zijn. (3) In het ontwerp van producten wordt meestal geen rekening gehouden met wat er in de afdankfase met het product en de gebruikte grondstoffen gebeurt. (4) Kopers worden verleid met lage prijzen en niet geïnformeerd over de korte levensduur van de producten.

Wat is er aan te doen

De Rli reikt vervolgens een aantal beleidsinterventies aan, waarmee de wegwerptrend in de maatschappij kan worden gekeerd.

- Er is in Europa wetgeving in de maak, die eisen stelt aan de repareerbaarheid en herbruikbaarheid van producten en het gebruik van grondstoffen, en richtlijnen die producenten dwingen om informatie te verstrekken over de milieu-impact en arbeidsomstandigheden van hun productieprocessen. De Nederlandse overheid zou zich hard moeten maken voor een ambitieuze invulling en uitvoering van deze wet- en regelgeving.

- Om een langere levensduur van producten te stimuleren zou een professionele reparatiemarkt gestimuleerd moeten worden, door af te dwingen dat erkende reparateurs toegang krijgen tot reserveonderdelen van alle electronicaketens.
- Maak de reparatie van defecte spullen voor burgers betaalbaar door afschaffing van het Btw-tarief op reparatie.
- Maak tweedehandswinkels beter bereikbaar en zichtbaar door meer tweedehands aanbod in grotere winkelketens verplicht te stellen en te zorgen dat een gedeelte van het vloeroppervlak in winkelcentra (pakweg 10%) beschikbaar komt voor de verkoop van tweedehands producten.
- Om ervoor te zorgen dat producten en onderdelen hun waarde zoveel mogelijk behouden moet de overheid sturen op een beter productontwerp en een professionelere inzameling, sortering, hergebruik en recycling van afgedankte producten.
- Verplicht retailers een aan-huis-retour-logistiek in te voeren voor grote producten, zoals matrassen en wasmachines.
- Voer statiegeld in voor accu's en batterijen.
- De overheid zou de burgers ook een handje moeten helpen om hun gedrag aan te passen. Introduceer een levensduurlabel (wat is de verwachte gebruiksduur) en reparatielabel (in hoeverre is dit product repareerbaar).
- Maak via publiekscampagnes de schadelijke gevolgen inzichtelijk voor mens en milieu. Draag uit dat het helpt om iets *niet* aan te schaffen.
- Verbied marketingcampagnes en stuntprijzen die aanzetten tot impulsaankopen.

Dit zijn, wat de Rli betreft, noodzakelijke interventies voor de komende vijf jaren. Maar voor de langere termijn vindt de raad dit niet genoeg. Het bewerkstelligen van de overgang naar een duurzame economie vraagt om ingrepen en inspanningen die vele jaren in beslag zullen nemen. Daar is meer voor nodig dan alleen maar streven naar groei van het BBP. De volgende principes zouden richting gevend moeten zijn:

1. Eerlijke prijzen van producten, die ervoor zorgen dat afwenteling van schadelijke effecten voor mens en milieu niet langer mogelijk is, maar de markt wel zijn werk kan blijven doen.

2. Gebruik van primaire grondstoffen meer belasten en arbeid minder. Dit vraagt om een herziening van het belastingstelsel.
3. Maatschappijbreed een anti-wegwerpattitude stimuleren. Wellicht met een langlopende campagne, net als de antirookcampagne.

Tot slot

Ik onderschrijf zo ongeveer het hele Rli-rapport, en tegelijk denk ik: het gaat om niets minder dan een totaal andere manier van produceren en consumeren. Met respect voor de

planeet, de natuur, en de arbeidsomstandigheden in met name de Derde Wereld. En een radicaal einde aan de roofbouw die we plegen op de voor toekomstige generaties beschikbare grondstoffen en natuurlijke hulpbronnen. Ik schat in dat het huidige kabinet aan deze materie geen prioriteit gaat geven.

Er zijn vaak activiteiten die minder lang van tevoren bekend zijn. Wij sturen uitnodigingen per mail. Daarnaast zijn er twee GLVS Signal groepen.

Mail

Wij sturen gemiddeld één à twee keer per maand een mail naar onze leden. Dit is dan een uitnodiging voor een lokale activiteit of bijvoorbeeld informatie over ontwikkelingen die wij graag met de leden delen.

Twee Signal groepen

Wij hebben een Signal groep voor snelle berichtgeving vanuit de fractie en het bestuur. Als je je telefoonnummer hebt opgegeven en je hebt Signal, dan word je in deze groep opgenomen. Je kunt uiteraard altijd de groep verlaten mocht je onverhoopt geen informatie willen ontvangen. Voor het GLVS Ledenforum kun je je aanmelden, deze app biedt gelegenheid tot onderlinge uitwisseling en discussie. Aanmelden kan via secretaris@glvs.nl met je naam en mobiele nummer.

Als je geen mails krijgt van GroenLinks Voorschoten...

Als je geen mails van ons krijgt dan heb je misschien je mailadres niet opgegeven of er zit een fout in je vermelding in de landelijke administratie. Wij kunnen je niet bereiken via de mail.

Je kunt hier alleen zelf verandering in aanbrengen.

Dat kun je doen via www.groenlinks.nl en dan inloggen via 'mijn groenlinks'. Daar kun je je mailadres controleren, veranderen en aangeven of je mails wilt ontvangen

Agenda voor leden

april	12	14.30-16.00	Bijenexcursie- fietstocht	Start: Natuurspeeltuin Veurseweg 214
	12	16.00-18.00	Groene borrel	Eindpunt bij: Café de Lindeboom, Voorstraat 40
mei	21	20.00-22.00	Groene borrel	Café de Lindeboom, Voorstraat 40
juli	12	16.00-18.00	Groene borrel	Café de Lindeboom, Voorstraat 40